Однако местное население относилось к сельскохозяйственным колониям негативно, так как заключенные, которые как правило были родом из той же местности, часто уходили домой на вечеринки, устраивали там пьянки и совершали хулиганские поступки. На сельских сходах принимались решения о ликвидации колоний и передачи их земель крестьянам. В связи с этим Управление местами заключения требовало не направлять в колонии заключенных, которые являлись уроженцами близлежащих деревень.

Хозяйственная деятельность колоний также была ограничена. В связи с общегосударственной политикой, направленной на ликвидацию кулачества, циркуляром Управления местами заключения от 9 января 1928 г. колониям запрещалось продавать свою продукцию частным лицам, а также покупать у них что-либо.

Обследования сельскохозяйственных колоний показывали, что культурно-просветительная работа в них не проводилась. Это было связано с тем, что, во-первых, отсутствовали воспитатели и культпросветработники, во-вторых, с ранней весны до глубокой осени заключенные трудились по десять часов в сутки. Культурно-просветительная работа сводилась к выписке газет.

Очень серьезным недостатком в работе сельскохозяйственных колоний являлась некомпетентность руководителей этих мест заключения. Организация сельхозработ требует определенных знаний, а заведующие колониями, как правило, не являлись специалистами в этой сфере. Некоторые ИТД предлагали заменить их агрономами.

Однако, несмотря на приведенные выше недостатки в организации и деятельности сельскохозяйственных колоний в Беларуси, в конце 20-х гг. XX в., они стали основным местом заключения, в котором в большей мере можно было осуществлять исправительно-трудовое воздействие на заключенных.

УДК 796:34

В.В. Каляда

Праблема арганізацыі замоўленных матчаў з’яўляецца вельмі важнай у сучасным футболе. Галоўнымі фактарамі, якія спрыяюць гэтай ганебнай з’яве з’яўляюцца:

магчымасць атрымання гарантаванага прыбытку ад грашовых ставак на футбол у букмекерскіх канторах;

магчымасць вырашэння за грошы пастаўленых мэт па дасягненню высокіх спартыўных вынікаў;

вырашэнне задач па захаванню прысутнасці ў спартыуных спаборніцтвах пэўнага ўзроўню (напрыклад захаванне ў вышэйшай лізе);

выкананне «палітычных» абавязкаў – дапамога іншаму «саюзнаму» ўдзельніку спартыўных спаборніцтваў;

атрыманне дадатковага прыбытку за кошт «здачы гульні» камандай, якая дасягнула (страціла ўсялякія шансы дасягнуць) пажаданага спартыўнага выніку, зацікаўленай камандзе-саперніку, і інш.

На нашу думку, да замоўленых матчаў таксама патрэбна прыраўноваць такія з’явы, як замоўленае судзейства, стаўкі іграком (ігракамі), а таксама людзьмі, якія маюць магчымасць уплыву на іграка (ігракоў) у букмекерскіх канторах, што залежаць альбо ў пераважнай ступені залежаць ад паводзін самога ігрока (ігракоў) падчас матчу, напрыклад стаўка іграком каманды «на выдаленне» і наступнае яго выдаленне падчас гульні, стаўка варатарам на забіты яму гол, суддзёй на колькасць паказаных за гульню жоўтых, чырвоных картак.

Патрэбна адзначыць, што ўсе вышэйпрыведзеныя прыклады павінны мець не толькі крымінальна-прававую кваліфікацыю ў выпадку выяўлення падобных фактаў, а таксама цягнуць юрыдычныя наступствы і на ўзроўні цывільна-прававой, працоўнай альбо прафесійнай адказнасці. Лічым патрэбным увесці больш дэталёвую і падрабязную забарону на стаўкі ў букмекерскіх канторах на гульні з удзелам самога ігрока ці яго клуба не толькі для ігракоў, але і для іх сваякоў, блізкіх і давераных асоб, суддзяў гульняў і г. д. Аналагічныя абмежаванні павінны пашырацца таксама на ўладальнікаў клубаў, спартыўных функцыянераў і іншых асоб, якія маюць доступ да інсайдэрскай інфармацыі.

Замоўленыя матчы з’яўляюцца вельмі небяспечнай з’явай, якае ўчыняе значную шкоду:

міжнароднаму спартыўнаму прэстыжу дзяржавы;

узроўню відовішчнасці і прывабнасці спартыўных спаборніцтваў для заўзятараў;

узроўню інвестыцыйнай прывабнасці спартыўнай галіны нацыянальнай эканомікі для сур’ёзных інвестараў;

спартыўным ідэалам і прынцыпам;

эканамічным інтарэсам букмекерскіх кантор, якія змушаны выплочваць значныя грашовыя сумы;

інтарэсам іншых каманд, удзельніц спартыўных спаборніцтваў, і інш.

Акрамя класічных метадаў прафілактыкі і выкрыцця правапарушэнняў, падчас арганізацыі супрацьдзеяння правядзенню замоўленых футбольных матчаў намі прапануюцца наступныя метады:

https://elib.amia.by

выкарыстанне профіляў рызыкі, якія дазваляюць выявіць найбольш крымінагенныя і падазроныя матчы, напрыклад гульні, на якія без відавочных аб'ектыўных прычын рэзка змяніліся каціроўкі букмекерскіх кантор альбо наагул гульня была знята з лініі букмекерскай канторы;

увядзенне больш жорсткай юрыдычнай адказнасці за арганізацыю замоўленых матчаў і судзейства;

стварэнне сістэмы матывацыі да супрацоўніцтва і праграмы абароны сведкаў для інсайдэраў у працэсе расследавання замоўленых матчаў;

шчыльнае супрацоўніцтва з міжнароднымі футбольнымі структурамі і букмекерскімі канторамі ў гэтай сферы;

рэгулярны маніторынг спартыўнай прэсы, інтэрнэт-рэсурсаў спартыўнай тэматыкі і сайтаў букмекерскіх кантор, а таксама ліній букмекерскіх кантор на гульні айчынных футбольных спаборніцтваў і інш.

На наш погляд, галоўная роля ў супрацьдзеянні замоўленым матчам у нацыянальных футбольных спаборніцтвах павінна адводзіцца спецыяльна ўтворанай структуры, якая будзе займайцца маніторынгам і аналізам сітуацыі ў гэтай сферы на тэрыторыі Рэспублікі Беларусь. Дадзеная структура павінна быць незалежнай ў арганізацыйным і кадравым плане ад нацыянальнай федэрацыі футбола і іншых суб'ектаў нацыянальнага футбола, што дазволіць ёй больш эфектыўна, аб'ектыўна ацэньваць сітуацыю. Фінансаванне дадзенай арганізацыі павінна ажыццяўляцца за кошт грантаў міжнародных спартыўных арганізацый і абавязковых узносаў з боку ўдзельнікаў і арганізатараў афіцыйных футбольных спаборніцтваў.

Роль органаў унутраных справаў, на нашу думку, павінна заключацца ў шчыльным кантакце з дадзенай арганізацыяй. У выпадку выяўлення апошняй прыкмет сур'ёзнага правапарушэння, якое знаходзіцца ў кампетэнцыі ўжо не спартыўных улад, а дзяржавы, інфармацыя павінна быць перададзена ў органы ўнутраных справаў з мэтай правядзення праверкі па дадзенаму факту і прыняцця адпаведнага працэсуальнага рашэння.

Борщева Елена Владимировна – доцент кафедры теории и истории государства и права Академии МВД Республики Беларусь, кандидат юридических наук, доцент.

Вениосов Александр Владимирович – профессор кафедры теории и истории государства и права Академии МВД Республики Беларусь, кандидат юридических наук, доцент.

Вишневский Александр Алексеевич – докторант Московского университета МВД России, кандидат юридических наук, доцент.

Вишневский Алексей Федорович – профессор кафедры теории и истории государства и права Академии МВД Республики Беларусь, доктор исторических наук, профессор.

Войтюль Александр Викторович – преподаватель кафедры гражданского и трудового права Академии МВД Республики Беларусь.

Горбаток Николай Алексеевич – профессор кафедры теории и истории государства и права Академии МВД Республики Беларусь, кандидат юридических наук, доцент.

Григорьев Александр Владимирович – адъюнкт научно-педагогического факультета Академии МВД Республики Беларусь.

Гронский Александр Дмитриевич – доцент кафедры гуманитарных дисциплин Белорусского государственного университета информатики и радиоэлектроники, кандидат исторических наук, доцент.

Данилов Виктор Азариевич – доцент кафедры теории и истории государства и права Академии МВД Республики Беларусь, кандидат исторических наук, доцент.

Дубрава Надежда Михайловна – оперуполномоченный ОБЭП Советского РУВД г. Минска.

Ермолович Владимир Федорович – профессор кафедры криминалистики Академии МВД Республики Беларусь, доктор юридических наук, профессор, действительный член Академии военных наук Российской Федерации.

Ефременко Елена Михайловна – начальник кафедры гражданского и трудового права Академии МВД Республики Беларусь, кандидат юридических наук.

Жмуровский Александр Сергеевич – доцент кафедры теории и истории государства и права Академии МВД Республики Беларусь, кандидат исторических наук.

Капица Павел Александрович – курсант 2-го курса следственно-экспертного факультета Академии МВД Республики Беларусь.

Киселев Александр Александрович – доцент кафедры социальных наук Военной академии Республики Беларусь, кандидат исторических наук, доцент.

Колбасин Дмитрий Ануфриевич – профессор кафедры гражданского и трудового права Академии МВД Республики Беларусь, кандидат юридических наук, доцент.

https://elib.amia.by